

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 205/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Michaličkom, Vajslova 2452/11, Trnava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 2617/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 2617/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 20. decembra 2012 na krajskom súde žalobu „o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského lesného úradu v Bratislave č. 203/4/2012“ (ďalej len „žaloba o preskúmanie zákonnosti“), ku ktorej pripojil aj návrh na odklad vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia.

K priebehu napadnutého konania sťažovateľ uviedol:

„1. Návrh na odklad vykonateľnosti bol Krajskému súdu doručený dňa 20.12.2012, napriek tomu Krajský súd o odklade vykonateľnosti rozhodol dňa 02.10.2013, čo predstavuje obdobie viac ako 9 mesiacov. Súd počas tohto obdobia nepotreboval pre rozhodnutie o odklade vykonateľnosti akékoľvek ďalšie doplnenie alebo inú súčinnosť účastníkov konania...

2. Súd mal k dispozícii vyjadrenie žalobcu k veci od 28.3.2013. Vyjadrenie žalovaného mal súd k dispozícii od 02.04.2013. Súd mal zároveň k dispozícii súhlasy oboch účastníkov konania s tým, že účastníci netrvajú na nariadení pojednávania a súd môže rozhodnúť bez jeho nariadenia. Až do dňa 03.02.2014, kedy žalobca doručil žiadosť o nariadenie pojednávania, súd mohol rozhodnúť bez jeho nariadenia a verejne vyhlásiť rozsudok...

3. Súd prvé pojednávanie vo veci nariadil na deň 09.09.2014, pričom pri príprave pojednávania súd konal neefektívne a svojim nezákonným konaním zmaril možnosť pojednávania. Súd spôsobil ďalšie prieťahy tým, že musel pojednávanie odročiť na neurčito, nakoľko súd nepoznal ustanovenia zákona, konkrétne §2 ods. 5 a §9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov...

4. Druhé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 27.10.2015, čo je viac ako 13 mesiacov od posledného úkonu súdu voči sťažovateľovi, resp. žalobcovi. Napriek tomu, že žalovaný

pred pojednávaním súdu doručil súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, súd dňa 27.10. 2015 opätovne odročil pojednávanie, napriek tomu, že obaja účastníci súhlasili s rozhodnutím vo veci. Pojednávanie sa sťažovateľ riadne zúčastnil. Súd pritom dňa 27.10.2015 odročil pojednávanie bezdôvodne a prekvapujúco, nakoľko súd žiadny dôvod na odročenie pojednávania nemal...“

Ďalej ústavný súd zo súvisiaceho spisového materiálu (ktorý si v rámci prípravy predbežného prerokovania veci vyžiadal z krajského súdu), zistil že na pojednávaní uskutočnenom 26. januára 2016 krajský súd vo veci rozhodol tak, že zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie Krajského lesného úradu v Bratislave (ďalej len „žalovaný“), ako aj rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Malackách (predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol aj o trovách konania.

Sťažovateľ v dôsledku nečinnosti krajského súdu navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 2617/2012 porušené bolo. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98 tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je námietka porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo aby jeho záležitosť bola prejednaná v primeranej lehote.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd z predloženého spisu krajského súdu zistil, že žaloba o preskúmanie zákonnosti spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia bola doručená krajskému súdu 20. decembra 2012. Dňa 18. januára 2013 vyzval krajský súd žalovaného na vyjadrenie k pripojenej žalobe a na predloženie administratívnych spisov. Zároveň vyzval s'ťažovateľa na vyjadrenie, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Predmetné vyjadrenia boli krajskému súdu kompletne predložené v apríli 2013. Prípisom z 2. októbra 2013 krajský súd s'ťažovateľovi oznámil, že jeho návrhu na odklad vykonateľnosti nebolo vyhovené a zároveň mu zaslal na vedomie vyjadrenie žalovaného. Dňa 25. februára 2014 nariadil krajský súd termín pojednávania na 9. september 2014, ktoré sa uskutočnilo iba za prítomnosti právneho zástupcu s'ťažovateľa a bolo z dôvodu nedoručenia predvolania žalovaného odročené na neurčito. Podaním doručeným krajskému súdu 6. októbra 2014 s'ťažovateľ oznámil zmenu v osobe žalovaného, ktorým sa stal Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva, a to z dôvodu právneho nástupníctva zo zákona, a preto mu bola žaloba o preskúmanie zákonnosti zaslaná 22. januára 2015 na vyjadrenie, pričom žalovaný sa k nej vyjadril podaním doručeným krajskému súdu 5. februára 2015. Dňa 7. júla 2015 nariadil krajský súd termín pojednávania na 27. október 2015, ktoré sa uskutočnilo iba za prítomnosti právneho zástupcu s'ťažovateľa, pričom žalobca sa ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Pojednávanie bolo odročené na 26. január 2016. Na pojednávaní uskutočnenom 26. januára 2016 krajský súd vo veci rozhodol tak, že zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania.

Ústavný súd s poukazom na priebeh konania konštatuje, že hoci skutočnosti uvádzané s'ťažovateľom sú dôvodné, ako to vyplýva aj z odpovede predsedu krajského súdu

na jeho sťažnosť na prietahy z 8. decembra 2015, ale na druhej strane celková doba konania pred krajským súdom tri roky (ak navyše po podaní žaloby v januári 2013 vykonával krajský súd niektoré procesné úkony a tiež nariadil vo veci viacero pojednávani) je na hranici ústavnej akceptovateľnosti. Predseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa mu navyše oznámil, že jeho vec bude prevedená do režimu sledovania až do jej právoplatného skončenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prietahov. Za vzniknuté prietahy sa predseda krajského súdu ospravedlnil a ich vznik odôvodnil okrem iného aj okolnosťami objektívnej povahy so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do senátu 5 S, spôsobom ich vybavovania podľa poradia zodpovedajúceho prideleným číslam spisových značiek, tak ako napádajú na krajský súd, ako aj personálnou vyťaženosťou sudcov. Taktiež predsedníčka senátu 5 S bola informovaná o spôsobe vybavenia sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní a navyše bola predsedom krajského súdu oboznámená s tým, že je potrebné vykonať také úkony, aby bolo konanie vedené plynulo a bezprietahovo, čo napokon vyústilo do rozhodnutia vo veci samej na pojednávaní uskutočnenom 26. januára 2016.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a aj ho využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prietahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Je nesporné, že po podaní sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní adresovanej predsedovi krajského súdu, po prijatí príslušných opatrení krajský súd pripravil pojednávanie nariadené na 26. január 2016 tak, že v napadnutej veci rozhodol rozsudkom č. k. 5 S 2617/2012-196, teda podaná sťažnosť bola efektívna, čím došlo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa zapríčinenej dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou krajského súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2016